

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τῆς νυκτός, Τρίτης 16^{ης}/29^{ης} Δεκεμβρίου 2020, εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, ἔλαβε χώραν ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ μοναχοῦ Μαρκέλλου ὑπὸ τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου.

Ὁ χειροτονηθεὶς διάκονος π. Μάρκελλος διακρίνεται ἐπὶ Πανεπιστημιακῇ παιδείᾳ, τελείᾳ γνώσει ξένων γλωσσῶν καὶ ἐπὶ πολυετεῖ μοναχικῇ προετοιμασίᾳ παρὰ τῶ μακαριστῷ ὁσιωτάτῳ Γέροντι Ἐφραίμ τῆς Ἀριζόνας καὶ μοναχικῶ ἤθει ἀποκτηθέντι ἐκεῖ καὶ ἐπὶ διετεῖ εὐδοκίμῳ διακονίᾳ εἰς τὸ Προσκύνημα τῆς Βηθλεέμ, προσφάτως δὲ διωρίσθη ὑπὸ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὡς Ἐπιστάτης τοῦ ἐν Λύδῃ Προσκυνηματος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Πρὸ τῆς χειροτονίας ὁ χειροτονῶν Ἀρχιερεὺς ἀπηύθυνε τῷ χειροτονουμένῳ τούς κάτωθι Πατρικούς λόγους ὡς ἔπεται:

«Εὐλαβέσταντε Ὑποδιάκονε Μάρκελλε,

Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ μᾶς ἀξίωσε νὰ εὗρεθοῦμε σήμερα ἐντός τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὑπακούοντας στίς ἀποφάσεις τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου νὰ προβοῦμε στήν χειροτονία σου σέ διάκονο. Ἦταν ὅντως μία ἀπόφαση, τὴν ὁποία δέν περίμενες, οὔτε εἶχες ποτέ σου σκεφεῖ, διότι ὅταν ἀποφάσεις νὰ ἐγκαταλείψεις τὸν κοσμικὸ βίον εἶχες ὡς πρότυπο ἕνα μεγάλο ἀσκητὴ, τὸν μακαριστό π. Ἐφραίμ, ὁ ὁποῖος διετέλεσε μαθητὴς ἐνός μεγάλου ἀγίου τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ. Ἐκείνου τὴν ἡσυχία ζήλεψες καὶ ἤθελες νὰ φτάσεις ἀκούγοντας τὰ λόγια τοῦ ὁσίου Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ποὺ λέγει ὅτι: «Ἡ ἡσυχία εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ ὅλα καὶ χωρὶς αὐτὴ δέν μπορούμε νὰ καθαρθοῦμε ἀπὸ τὰ πάθη καὶ νὰ γνωρίσουμε τὴν ἀδυναμία μας καὶ τίς πανουργίες τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ οὔτε καὶ τοῦ θεοῦ τὴ δύναμη καὶ τὴν πρόνοια θὰ μπορέσουμε νὰ ἐννοήσουμε ἀπὸ τὰ θεῖα λόγια ποὺ ψάλλονται καὶ διαβάζονται».

Κάποια στιγμή οἱ Ἅγιοι Τόποι σέ ἔθελξαν, ὅπως καὶ πολλοὺς ἁγίους στοὺ παρελθόν. Ἄφησες τὸ ἀγαπημένο σου μοναστήρι στήν μακρινὴ Ἀμερικὴ καὶ ταξίδεψες χιλιάδες μίλια μακριά, γιὰ νὰ ψηλαφήσεις τὰ μέρη ποὺ εὐλόγησε καὶ ἁγίασε μέ τὴν σωματικὴ του παρουσία ὁ Σωτήρας. Ἀξιώθηκες νὰ ὑπηρετήσεις στήν Ἁγία Βηθλεέμ, ὅπου σέ λίγες ἡμέρες θὰ γιορτάσουμε τὸ χαρμόσυνο γεγονός τῆς σαρκώσεως τοῦ θείου Λόγου

Ὅμως οἱ ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, οἱ ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου, τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, σέ ἀνάγκασαν νὰ ἐγκαταλείψεις τὴν ἀγαπημένη σου ἡσυχία καὶ νὰ ἐμπλακεῖς μέ τὸν θόρυβο τοῦ κόσμου. Τώρα πλέον θὰ περάσεις τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ πνευματικὲς ἐξετάσεις.

Θὰ ἀγωνιστεῖς γιὰ νὰ κρατήσεις τίς τρεῖς ἀρετές τῆς ἡσυχίας, δηλαδή τὴν ἐγκράτεια, τὴν σιωπὴ καὶ τὴν αὐτομεμψία, δηλαδή τὴν βασιλίδα τῶν ἀρετῶν, ποὺ εἶναι ἡ ταπείνωση, ταυτόχρονα μέ τὴν ποιμαντικὴ διακονία, τὴν λειτουργικὴ

κατάρτιση, τήν διάκριση στήν οἰκοδομή τῶν ψυχῶν. Ὁ κόπος πολύς καί ὁ χρόνος ἐλάχιστος. Θά χάσεις τόν πολύτιμο χρόνο πού εἶχες, ὅταν μπορούσες νά ἀποσυρθεῖς στό κελί σου καί νά ἀφοσιωθεῖς στήν ἀγαπημένη σου μελέτη καί τήν προσευχή.

Τώρα θά στήσεις εὐήκοον οὖς στήν ἀγωνία τοῦ γονιοῦ, τόν πόνο τοῦ ἀσθενοῦς, τό παράπονο τοῦ ἀδικημένου καί ταυτόχρονα θά ἐπιπλήξεις πατρικά τόν παραστρατημένο, θά ἐπαναφέρεις στόν ἴσιο δρόμο τόν πλανεμένο καί θά στήσεις τόν ἑαυτό σου ἀσπίδα, γιά νά προστατεύσεις τό ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς ποικίλους ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας, τούς ἐγγύς καί τούς μακράν.

Θά ἔρθουν στιγμές πού δέν θά προλαβαίνεις νά προσεύχεσαι ὅπως πρίν. Ὅμως σέ αὐτές τίς δύσκολες στιγμές θά φέρνεις στό νοῦ σου τόν Στάρετς Παρθένιο, ὁ ὁποῖος θυσίασε τόν ἑαυτό του στή διακονία τῶν πιστῶν καί ὅταν ἦρθαν οἱ νοητοί λέοντες νά τόν καταπιοῦν, τότε οἱ προσευχές τῶν πιστῶν τόν προστάτευσαν ἀπό τόν πειρασμό.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος καί ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος, δέν σέ στέλνουν μόνο καί ἀνυπεράσπιστο σέ αὐτόν τόν ἀγῶνα. Ἀντιθέτως σέ ὀπλίζουν μέ τό μεγαλύτερο ὄπλο, τήν Ἱερωσύνη, ἡ ὁποία τελεῖται ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλά ἔχει τή θέση της στόν οὐρανό.

Ἡ θεία Χάρις τοῦ Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος θά σέ σκεπάζει καί θά σέ φωτίζει γιά νά πράττεις πάντοτε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά οἰκοδομεῖς τίς ψυχές τῶν ταλαιπωρημένων ἀπό τόν κοσμικό βίο καί τίς κοσμικές φροντίδες χριστιανῶν.

Δέξου λοιπόν μέ ταπείνωση τό θεῖο αὐτό δῶρο καί κλίνει τό γόνυ ἐνώπιον τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ, εἰδικά ἐδῶ ἐντός τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὅπου ἔχεις τήν ἰδιαίτερη εὐλογία νά στέκεσαι, καί ἄφησε τόν ἑαυτό σου νά ἀλλοιωθεῖ ἀπό τήν θεία Χάρη».

Ἀνταποκρινόμενος ὁ π. Μάρκελλος, προσῆλθεν εἰς τό Κουβούκλιον τοῦ Παναγίου Τάφου παρὰ τόν λίθον τοῦ Ἀγγέλου.

Ἄμα τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἀρχιερέως, οἱ συμπροσευχόμενοι ἐτίμησαν τόν χειροτονηθέντα διά τοῦ «Ἄξιος! Ἄξιος»!

Ἦκολούθησε κέρασμα εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Σκευοφύλακος.

Τήν πρωΐαν ὁ χειροτονηθεῖς ἔλαβε τήν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας